

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky, soudce Václava Štencla a soudkyně Evy Šonkové v právní věci žalobce: **S. B.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2026, č. j. 12 A 16/2026-10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 30. 3. 2026 kasační stížnost, kterou žalobce (dále „stěžovatel“) brojí proti výroku I. v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, jímž městský soud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků.

[2] Dle § 104 odst. 3 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), je kasační stížnost *nepřípustná proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek.*

[3] Citované ustanovení bylo do s. ř. s. vloženo zákonem č. 314/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Uvedený zákon nabyl ve vztahu k s. ř. s. účinnosti dne 1. 1. 2026 [část patnáctá, čl. XIX písm. b) zákona]. Dle přechodného ustanovení v části sedmé, čl. XI, bodě 3 tohoto zákona přitom platí, že *kasační stížnosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají podle zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.* Z toho *a contrario* vyplývá, že kasační stížnosti podané ode dne 1. 1. 2026 se projednají podle právní úpravy účinné ode dne 1. 1. 2026. Jelikož stěžovatel podal kasační stížnost dne 30. 3. 2026, je nutné při posuzování její přípustnosti vyjít z právní úpravy účinné ode dne 1. 1. 2026, která obsahuje výše citovaný § 104 odst. 3 písm. d) s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2026, č. j. 22 As 16/2026-21, a ze dne 19. 3. 2026, č. j. 3 As 17/2026-11).

[4] Kasační stížnost směřuje proti usnesení, kterým městský soud rozhodl o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků. Je proto nepřijatelná. O nepřijatelnosti kasační stížnosti byl stěžovatel také v napadeném usnesení řádně poučen.

[5] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2026

Karel Šimka
předseda senátu